

forekommer den Paastand mig mærkværdig. Jeg vil have Lov at sige, at saa længe jeg er Justitsminister, skal Syndikalisterne selvfølgelig have Lov at henvende sig til Justitsministeren med Spørgsmaal akkurat ligesom andre Statsborgere, men jeg vil ogsaa have Lov at sige til Syndikalisterne: Saa langt gaar vi, og ikke en Tomme længere, det og det maa I ikke gøre! Det ærede Medlem Hr. P. Munch var inde paa, at der aldrig var sagt noget her i Rigsdagen, som var i Modstrid med det, han kom frem med nu. Saa vil jeg gerne læse op, hvad der skete. Der skete det, at den 1. December 1920 udtalte Hr. Zahle: „Jeg skal til det ærede Medlem sige, at jeg, efter at hans Udtalelse nu er fremsat, ved at forhøre mig baade i Forsvarsministeriet og Justitsministeriet har faaet bekræftet den Opfattelse, jeg havde af den Sag: at Justitsministeriet og Forsvarsministeriet ikke har haft noget med Enkeltheder i denne Sag at gøre, men at de Foranstaltninger, der er truffet, er truffet i Henhold til tidligere bestaaende Aftaler mellem Politiet og Militæret, ifølge hvilke Politiet, naar det var ved at bukke under i Kampen med Urostiftere, kan paakalde militær Assistance“. Det ærede Medlem vil altsaa se, at denne Udtalelse er stik imod det, som det ærede Medlem nu sagde.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har for nogle Minutter siden erfaret, at der ikke har været Automobiler udrustet med Maskingeværer. Det er muligt. Jeg har heller aldrig sagt, at Maskingevæerne laa paa aabne Automobiler. Maskingevæerne har man i dertil indrettede Magasinkasser, eller hvor man nu har dem, og de har, som bekendt, Fodstykker, saa de er lige til at anbringe paa Vognene; der skal ikke særlige Indretninger til. Vaaben og Ammunition ligger formentlig paa et andet Automobil end det, paa hvilket Soldaterne og de senere opstillede Maskingeværer skal køres rundt i Byen. Det ærede Medlems Udtalelser er derfor ganske overflødige; desuden gentog han kun, hvad Justitsministeren i Hr. Pürschels Fraværelse havde udtalt.

Den højtærede Justitsminister vil hævde, at Ansvar for den Instruks af 1919, som ganske vist ikke er udstedt af Ministeriet Zahle eller noget af dens Medlemmer, aligevel falder paa Ministeriet Zahle. Jeg

vil fralægge mig Ansvar for forskellige Ting, der kan være sket baade i 1919 og andre Aar. Jeg vil ikke have Ansvar for alle mulige Fejlgreb og Forbrydelser, der kan være begaaet rundt om i Landet, ej heller for dette Cirkulære, som jeg intet Kendskab har til. Men Justitsministeren svarer ikke paa Spørgsmaalet: Hvortil er disse Automobiler bestemt? Kender Justitsministeren ikke noget til dem? Hvorfor er de overhovedet lavet i Stand? Hvorfor køres de ud paa Dage, hvor Arbejderne er paa Gaden? Hvad betyder alt dette? Tidligere, i den Tid, da Venstre led under en lignende Skæbne som vi nu, forstod Venstre meget vel, at det var en uheldig Fremgangsmaade. Jeg skal saaledes minde om en Fæst, en Venstrefæst, som blev holdt i 1885 ovre i Kolding, og at „Kolding-Folkeblad“ omtalte, hvad der ved denne festlige Lejlighed fandt Sted, nemlig at Soldater i Fredericia stod under Vaaben, og det nævnte Venstreblad, der havde til Redaktør den senere Indenrigsminister Enevold Sørensen og ejedes af den tidligere kendte Rigsdagsmand Chresten Berg, skrev i Anledning af denne Udrustning: „Og saa holdt de Soldaterne parat mod os, lod vore egne Sønner staa i Vaaben, bestemte mod os; saadan regeres Danmark nu“. Det sagde Venstre den Gang. Vi gentager Venstres Ord: Saadan regeres Danmark nu!

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Den højtærede Justitsminister har ved sine Bemærkninger til mig godtgjort, at mine Udtalelser om ham, min Bedømmelse af ham har været rigtig. Han sagde, at han vilde forsvare sig mod Angreb, der var rettet mod ham, og han slyngede patetisk ud over Forsamlingen: Skulde jeg ikke have Lov til at forsvare mig? Jo, den højtærede Justitsminister har den samme Ret til at forsvare sig som enhver anden, men den højtærede Justitsminister har ikke Lov til at bruge, hvilke Midler han selv finder for godt. Det høje Embede, Justitsministeren beklæder, gør det netop nødvendigt, at han er varsom i sine Midler. Det har han ikke været. Han har benyttet en fortrolig Skrivelse til Angreb paa en ham ubehagelig Person, men han har oven i Købet benyttet denne fortrolige Skrivelse paa urigtig Maade, for der staar ikke noget i den Skrivelse om, at